

## מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ברכ עם הדרת מלך  
ובאמס לאם מדעת רחוק  
משלי יד כח

## גליון הש"ס

נח' מנחה על מנחה נבי  
בבדק. מי מרר יוד' נח  
קיד קפד: רש"י יד  
מנחה בר' מנחלים לוח'  
בר' והוא מנחה דלית זמן  
נח מנחה נגמרת וזמן זמן  
לא היה להם מנחה אלא הם  
היו נדון אל כבוד וזה  
מנחה ומנחה יולת מנחיה  
נח שנה יקח וזה זמן זמן  
מנחה ומנחה נח  
מנחה אל מנחה נח מנחה  
נח שנה אל נח מנחה  
ומנחה לנח מנחה נח  
למנחה נח מנחה נח  
מנחה לנח מנחה נח  
מנחה נח מנחה נח

## הגהות הגר"א

(א) גם' הא דלימא אדם  
תשוב ואכילא הא וזא דלימא.  
ג"כ גירסת ר"ח דלימא:

לעזי רש"י

לנטידת א. פנס.

אלו דברים פרק שמיני ברכות

י"א מלאכה של היתר. כגון  
עששים. לנזירי"א: שהיטה  
למ"ט מכרכין. לפי שלא  
: נכרי שהדליק מישראל.

ג.

עין משפט  
נר מצוה

פו א ב מיי פכט מהל  
 שנה הל' מ עוש  
 ארמ' רלח עקפ' :  
 לו ג מיי שם הל' :  
 עוש' שם עקפ' :  
 י ד מיי פכט מהל' :  
 הלס' ה סג עק' :  
 יח ה מיי פכט מהל'  
 שנה הלס' ה סג  
 עק' (ט) :  
 ארמ' פי (ר' עק' ו יס')  
 רלח עקפ' :  
 [עוש' ארמ' רלח  
 עק' :] :  
 יב ד מיי שם סג עק'  
 (סח) כט עוש' ארמ'  
 פי רלח עק' :  
 כ ה ט מיי שם עק'  
 עק' :

(ר' עושים טעם):  
 כ"א מ' עושים טעם ספקי י:  
 כ"ב ל' מ' פיד מכל' ת"ת  
 ח"ל מ' עושים ירד מ'  
 רמז ע"ח:  
 כ"ג מ' טור (ז"ש) לוח מ'  
 רמז ע"י:  
 כ"ד מ' פ"ט ח"ל ב"ר  
 ח"ל מ' פ"ח ע"ח מ'  
 (וכו) עושים פ"ח ע"ח ר"ח  
 ע"ח מ' ו"ח ר"ח ע"ח:  
 כ"ה מ' ע"ח מ' ח"ל מ'  
 ח"ח ע"ח מ' עושים  
 לוח מ' ר"ח ע"ח:  
 ע' (מ"ח) מ' ע"ח מ' עושים  
 ע"ח ע"ח:  
 כ"ו מ' ע"ח מ' ע"ח עושים  
 ע"ח ע"ח:

רבינו חננאל

[illegible]

ובי תימא חד איסורא אוז ליה. ה"מ לאקשוף ה' הכי נכר מנכר  
נמי אלם עדיפא מניה פריך דה"מ לשוני דמשימ קמקור:  
גזירה משום נכר ראשון ובכרי ראשון משום עמוד ראשון וכו'.  
חדא גזרה היא דגזרו חכמים לאש נכרי שביד הנכרי  
דאי לא הא לא קיימא הא אכל נכרי  
שהלכין מילין ישראל מנכרי  
מכאן מלאכה אפילו  
מכאן אסור ליה ליה

**הא** ראיבא ארם חשוב. אס ק  
משום כבודו של חשוב ולא  
לחורא ק פרש"י ור"ח פירש איפכא  
בגלם חשוב לחורא וזבליא ארם  
חשוב עשוי לכבוד בית הכנסת:  
**אין** מברכין ע"יו. פירש"י מיהו  
מזכרין עליו גרוך שגרא שמן  
ערב וזה דלמרא לעיל בבבלי מזכרין  
(ד' מג.) האי משחא כבישא מזכרין  
עליו בורא ע"י בשמים היינו בגא  
להרים ולא ממיר בנקח הפסודה:  
בבבלי

והנהיג לא עקד אלא לעולם דאיסורא נמי איתיה  
א דהתיירא קא מברך אי הכי נכרי מנכרי נמי אין  
עשון ועמוד ראשון: ת"ר ה"ה מהלך חוץ לכרך וראה  
מברך אם רוב ישראל מברך הא גופא קשיא אמרת  
גדול המצצה על מצצה מברך והדר תני אם רוב  
העל מצצה אינו מברך בדין הוא "דאפי" מצצה  
ידיי" (ד"ה) רישא רוב נכרים תנא סיפא רוב ישראל:  
וכך וראה תינוק ואבוקה בידו בודק אחריו אם ישראל  
א אינו מברך מאי איריא תינוק אפי' גדול נמי אמר  
בסמוך לשקיעת התמה עסקי' גדול מוכתא מילתא  
אימר ישראל הוא אקרי ונקיט: ת"ר היה מהלך חוץ  
עבה כפי הכבשן מברך עליו ואם לאו אינו מברך  
בכשן מברכין עליו ותניא אידך אין מברכין עליו לא  
לבסוף תני חדא אור של תנור ושל כירים מברכין עליו  
עליו לא קשיא הא בתחלה הא לבסוף תני חדא אור  
בית המדרש מברכין עליו ותניא אידך אין מברכין  
אדם חשוב הא דליכא אדם חשוב ואי בעית אימא  
חשוב ולא קשיא הא דאיכא חזנא הא דליכא חזנא  
חזנא ולא קשיא הא דאיכא סהרא הא דליכא סהרא:  
המדרש והביאו אור לפניהם בש"א כל אחד ואחד  
חד מברך לכולן משום שנאמר יברוך עם הדרת מלך  
עמא אלא בית שמאי מאי מעמא קסברי מפני בטול  
י הכי של בית רבן גמליאל לא היו אומרים מרפא  
ול בית המדרש: אין מברכין לא על הגר ולא על  
י לא לכבוד הוא דעבידא בשמים לעובדי ריחא הוא  
אמר רב כ"ל שמוציא לפניו ביום ובלילה אין מברכין  
לפניו אלא בלילה מברכין עליו אמר רב הונא בשמים  
עשוי להעביר את הוזהמא אין מברכין עליו למימרא  
עבידא לא מברכין עליה מיתביי" ההנכנס לחנותו של  
שכש שם כל היום כלו אינו מברך אלא פעם אחד נכנס  
ל כל פעם ופעם והא הכא דלאו לריחא הוא דעבידא  
י הוא דעבידא כי היכי דניירחו אינשי וניתו ונובן  
מהלך חוץ לכרך והירית ריח אם רוב עובדי כוכבים  
אל מברך רבי יוסי אמר אפי' רוב ישראל נמי אינו  
אל מקטרות לכשפים אמר כולוהו לכשפים מקטרת  
ומיעוטא נמי לגמר את הכלים אשתכח רובא דלאו  
לדלאו לריחא עביד לא מברך אמר ר' חייא בר  
המהלך בערכי שבתות במכריא ובמוציא שבתות  
ו מברך מפני שחזקתו אינו עשוי אלא לגמר בו את  
הלך בשוק של עובי"ם נתרצה להרית הרי זה חוטא:  
ואין

המות והוא מבושם בצשמים: אֵין מִזְבֵּיחַן עֵלָיו. צוּרָה עֵלֵי צִשְׁמִים אֵלָה  
 בִּינִי (לְעֵיל דָּף מִג). הֵלֵךְ מִשְׁחָה כְּבִישָׁה וְטוֹחִינָה מִזְבֵּיחַן עֵלָיו צִעִיץ לֹא צִבָּה  
 ח. הַנְּגִידִים: בְּצִבְרֵיָה. הֵיוּ רְגִילִים לְגַמֵּר עֲרֵבִי שְׁבָחוֹת וּבְלִפְרִי מִצִּוִּיִּשׁ:  
 לָל

אִי נִימָא לֹא שִׁבְתָּ  
מִמְלָאכָה דְּהִתְרִיא וְהִי  
וְשֵׁשׁ חֹלָה מְבָרְכִין עָלֶיהָ  
שִׁשְׁבַּת יִשְׁשֶׁבֶת מַחֲמַת  
עֵשְׂשִׁית שְׁחִיתָה דּוֹלֵלָה  
כִּכּוּלָּהּ לְמִשְׁשׁ מְבָרְכִין  
הַדְּרִילִין מִיִּשְׂרָאֵל וְיִשְׁ  
מִמְבָּרְכִין עָלֶיהָ נָכְרִי מִנֵּי  
לְמִשְׁשׁ נָכְרִי מְבָרְכִין דְּלֹא  
יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִין נְמִי וְהִיא  
אִיִּסּוּרָא אֹזֶל לִיהָ וְהִיא  
דִּישְׂרָאֵל קָא מְחִילָהּ  
הַמְצִיאָה שְׁלֹחֶתָה לְרִי

שעקר לא הניח ומה  
וכי קא מברך אתוספ  
ה"ל גורה משום נכרי ו  
אזר אם רוב נכרים אי  
אם רוב נכרים אינו מ  
ישראל מברך הא מר  
ישל מזהל נמי מברך ו  
ת"ר היה מהלך חז"ל  
הוא מברך אם נכרי ו  
רב יהודה אמר רב ה  
דודאי נכרי הוא תינוק  
לכרך וראה אור אם  
עליו תני דרא אור ש  
קשיא ר' בתחלה הא  
ותניא אידיא אין מברכ  
של בית הכנסת ושל  
עליו ל"ק ה"א דאיכא  
הא והא דאיכא (א) אד  
ואב"א הא והא דאיכא  
ת"ר ה"ה יושבין בבית  
מברך לעצמו ובה"א  
בשמיא ב"ה מפרשי  
בית המדרש תניא ג  
בבבית המדרש מפני  
הבשמים של מתים: מ  
דעבדי אמר רב יהודה  
עליו וכל שאין מציאי  
של בית הכסא ושמן  
דל היכא לראוי אפילו  
בשם והריח ריח אפילו  
ויצא נכנס ויצא מברך  
וקמברך אין לריחא  
מיניה תנו רבנן ה"ה  
אינו מברך אם רוב י  
מברך מפני שבשם  
ה"ל מוטא לכשפים  
לריחא עביד וכל רוב  
אבא אמר רבי יוחנן  
בצפורי והריח ריח א  
הכלים תנו רבנן היה

ממר את הכלים. לנשם צעשו

הבית דולקת והולכת קמא  
עליה: **שפלהם לר"ב**.  
התוקמין לא בחסות  
רשעים להציל להם שפלה  
נורא דמחלת ליכא אלא  
שום חסד לא מחייב דלית  
לא: **מה שפלה לא** דלית  
הא: **מה שפלה** עד דליכא  
שום זו והנחה ברשות זו:  
**נכרי ראשון ועמוד ראשון**.  
הנכרי שפלה מנכרי  
הנכרי לנכרי נכרי השפלה  
ונאחזת אור עצמן של  
השפלה כגון שמכר עלי  
המדי: **גדול מנכרי מלפא**  
האין לנכרי נכרי אחריו  
ישראל הוא לא היה ממנה  
המדי מלפא האור בריו:  
שפורסים בו אנשים  
עבה כאור היאט מפי  
ברא ברית היא והשפלה  
נעשים: **ופא לאו**. לאו  
אלא לבשל ואין מנכרין  
שפלה האור: **במלפא**.  
השפלה אנשים האור  
לחש ששפרו האנשים  
אין גדול מלפא  
האור ושמעתי נמי  
שפור. כשור מנכרין  
השפלה המפור והשפ  
ליקין קמין דקין שפי  
קלור חומי לחבו ויין  
לחבו מנכרין עלי: **אור**  
**נכנס**. בדליכא אדם חשוב  
ליקוה ולא שפלה לאור  
בעלמא ואין מנכרין עלי:  
**השפלה**. האור להם  
מנכרין: **סא ופא דליכא**  
ואי איכא חזנה שש  
הנכנס פא לאורה שפלה  
לאורה מנכרין: **סא ופא**  
ואיכא סהרה שהחן  
האור הדליקוה אלא לכבוד  
**שפי כולו דים מדרס**.  
דמנכר לטולס הם נכרים  
דכנסה כדי שיתכנס כולם  
אין ויעטו אמן: **מרפא**.  
שפלה שפלה עמוד  
לכבוד. הגמל עבדא:  
**יד לעמוד ויפא**. דקרחות  
ידי לא להרים: **כל**. מה  
שפלה לפשו בו כיום  
שפלה כולו: **האור** שפלה  
מנכרין על אותו נר  
יד לא להרים: **וכל**. מה  
שפלה לא לפשו כיום  
מנכרין עלי שפלה האור  
לקבורה: **מנכרין עלי**.  
**דחא**. כשפים. שפלה אדם  
האור הכחל העביר ממנו  
האור: **האור** עלי:  
האור עלי:

י להעביר את הווסמא. שמצ-  
עצב מצרכין את שמן של אפר-  
ודה קאמר אלא צנא להריח:



**Torah-Box.com**  
diffusion du judaïsme aux francophones